

Megjelenik hétfőn és keddnap utáni napokon

Kiadványi árak:

1 évre	12.-	fr. 6.-	14.-
6 hó	6.-	fr. 3.-	7.-
3 hó	3.-	fr. 1.50	3.50
1 hó	1.-	fr. 0.50	1.20

Hirdetések díja:

10 soros posztos egy soros hirdetésnél 4 kr., minden következőnél 4 kr.
Bélyegdíj külön 80 kr.
Nyitóléc óra 15 krajczár.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:
Az arad-országi egyesült vasutak p. lotjában.
Bérmertelen leveleket csak (ismeri kértől) fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Az arad-országi egyesült vasutak p. lotjában. Van, hova a hirdetések, előfizetési pénzek és a kiadás körül pánsok lérmertene küldendő.

Wekerle expozéja.

Arad, okt. 18.

Az 1890. évi költségvetési előirányzat bevételi, valamint kiadási rovatarára kolosszalisszámszerkezetű még fényesebb, szép jövőt, sőt teljes biztonságot keltőbb az a közgazdasági program, melyet pénzügyi politikájával szoros összeköttetésben, sőt annak integrálalkatrésze gyanánt nyújtott Wekerle Sándor örvendő figyelő hallgatóságának.

Oly könnyű lett volna a miniszternek, és senki sem vehette volna tőle szék, ha támaszkodva az 1888-iki zárszámadásokra, melyeknek eredményei a bevételi rovatra vonatkozólag az akkori költségvetési előirányzatot milliókkal meghaladták, — csakély hiány helyett egy imponáló fölösleget állított volna be az 1890-iki előirányzatba. Nem tette, mindenekelőtt az ideiglenes aratásra való tekintettel, melynek rontó hatását csak kie részben enyhítik a javult gabonárak Wekerle azt akarja, hogy az ő előirányzata reális, minden ízében föltétlenül reális legyen; ha az 1890. évi eredmények meglepetéseket szűnek, úgy kellemes, örvendő meglepetések legyenek azok. A kulturális, valamint gazdasági a különösen ipari téren szándékolt folytonos továbbfejlesztésnek általa kifejtett közgazdasági programja folyton alkalmat ad a kormány, hogy az esetleges fölösleget ne kelljen haszontalanul hevertetni, hanem azonnal gyümölcsöztesse le. A Vaskapu szabályozás, igazságszolgáltatásunk és közgazdaságunk intenzív reformjának megkezdése még az 1890-iki költségvetési évfolyamán fogják igénybe venni az állampénztárakat. Wekerle ezen szükségletek fedezésére nem kér külön hitelt, hanem csak felhatalmazást, hogy azokat a meglevő állampénztári készletből fedezhesse. E részlet hál' Istennek igen egészséges állapotban van, még a legközelebb esedékes szelvények beváltása után is harmincz millióra rug, tehát nem nehéz fel tenni róla, hogy esetleg kifizeti a 3-4 millió reformköltségek; de bizonyos még kellemebb lesz a pénzügyminiszternek az országának, ha ezt a 3-4 milliót fe-

dezni lehet ama feleslegről, melyet a bevételek 1890-ben a pénzügyminiszter által előirányzott összegben felül fogtak nyújtani.

Fellette fontos és lényeges az a mozzanat, melyet Wekerle is úgy emelt ki, mint pénzügyi programjának jellemzőjét, t. i. az a mozzanat, hogy a reformkiadások már magukban rejtik a jövedelmözübbé teszik. Az exakt közgazdaság, a gyors és jó igazságszolgáltatás, az emelkedett erkölcsi óntudat, a magasabb általános tudás, az élénk forgalom, a védett és istápolt ipar, ezek együtt dusan kamatozó investíciókat képeznek s minél többet adunk ki rájuk, annál többet jövedelmeznek.

Ovatoosság a kiadásokban még mindig kötelesegtünk és Wekerle ismételt és a legsürgősebben figyelemre méltó expozéjában annak szakadatlan szem előtt-tartására, különösen a képviselő uraknak fog kellemi lemondaniok arról, hogy a lokális hazafiságuk oltárai számára különleges követelményekkel rojtják meg a költségvetés mérlegét. De a koplalási rendszernek, melyet kényserűségből, mint valami gyógymódot a Lindewiese, kellett az utolsó évek alatt követnünk, immár vége van, reméljük: örökre!

Nincs többé szükségünk arra, hogy ama segélyezések körül, melyeket az állam egyes vallásfelekezeteknek engedélyez, néhány ezer forint miatt alkudozzunk.

Az iskolákra nagyobb összeget fordíthatunk s még feltehetjük magunkban, hogy ez összegeket évről-évre emeljük.

Kereskedelemügyi miniszterirunkba Baross-sal új szellem, és mily jó! vonul be s e szellemre ndm rsknak békákat és földművelésügyünkre Szapáry Gyula kinevezésével új korszak, a nagy alkotások, gyümölcsöző, teremtő tettek korszaka kezdődött.

Valami pogányul sok pénzünk nincs és tovább is óvatosnakn s takarékosnak kell lennünk; de mindenre, a mi illik és hasznos, a bölcs, lassu de, folytonos előrehaladás politikájának meg-

felel, megvan a szükséges pénzünk s lesz ezután is, ha a sors megkímél bennünket háborútól s egyéb katasztrófától.

Ez Wekerle pénzügyi politikája, a Tisza-kabinet nagy, általános állampolitikájának keretében.

Magyar miniszterek Bécsben. Az osztrák fővárosból jelentik október 17-ikéről: Tisza miniszterelnök ma délelőtt 9 órakor O Felsége által egy órai kihallgatáson fogadtatott. — 11 órától 1-ig a külügyi hivatalban Kálnoky gróf elnökölte alatt közös miniszteri értekezlet volt, melyen részt vettek: Bauer báró és Kállay közös miniszterek, Tisza, Szapáry gróf és Szilágyi magyar miniszterek, Taaffe gróf, Falkenhayn gróf és Schönborngráf osztrák miniszterek. Délután 3 órakor Szapáry gróf földművelésügyi minisztert és 4 órakor Szilágyi igazságügyminisztert fogadta O Felsége külön kihallgatásban. — Fél 7 óra Kálnoky gróf külügyminiszterrel, mint vendégek hivatalosak voltak az — bédhez: L. a h o v a r y, román külügyminiszter, valamint fentvezetett miniszter, Orczy báró és Baquehem marquis miniszterek és S z ö g y e n y osztályfőnök. A minisztertanácskozások holnap folytattnak. A magyar távirati iroda jelentése szerint a közös miniszteri értekezlet tárgyat srgős folyó tárgyak képezték. A Kálnoky Gusztáv gr. külügyminiszterelnöke alatt tartott minisztertanácskozások többek között a Romániával kötendő kereskedelmi szerződésre vonatkozó esetleges tanácskozásokkal is foglalkoznak, mivel, úgy látszik, L. a h o v a r y miniszter hivatva van a tárgyalás ügyében újra kezdeményezőleg fellépni. A közös tanácskozásoknak hasonlóképpen a Dunagőzhajózási terület kérdése is tárgyat képezte.

Bécsi lapok a pénzügyminiszter expozéjáról. A Wekerle expozéjára vonatkozólag a „Neue Freie Presse” cikkekben a következőket idézzük: „Nincs új adósság, nincs új adó, nincs defizit! Ez ama beszéd rövid tartalma, melylyel Wekerle pénzügyminiszter költségvetését előterjeszté s elképzelhető, hogy a képviselőház a jelenlévő miniszterekkel fogadta. A dualismus elterjedése óta még nem volt esztendő, hogy Magyarország ál-

lambháztartását kölcsön nélkül fedezhette volna és önállóságának rövid tartama alatt két oly komoly pénzügyi válságot kellett leküzdenie, a melyek a legalulsó aggodalmakat kelték a magyar államháztartás jövődjé iránt, míg most dr. Wekerle azt jelenthette ki, hogy a bevételek majdnem teljesen fedezik a kiadásokat. Az új „Presse” ezután elmondja, hogy Magyarország az eredményt első sorban lakossága áldozatkészségének köszönheti s elősorolja bevételeknek a legutóbbi évtized alatt történt emelését. A mi a defizit elmulasztását illeti, a magyar költségvetésnek — nygmond a „N. Fr. Pr.” — még ki kell állania a próbát, de az egész hang, mely Wekerle ur pénzügyi expozéját átvonul, arra alkalmas, hogy egy kis megrendítse a bizalmatlanságot, melylyel a múlt tapasztalatokra gondolva, a magyar pénzügyminiszterek biztatásait fogadni szokás Wekerle ur az egyedül helyes mértékű alkalmazása saját budgetjére: semmi új adósságot! — A „N. Fr. Pr.” végül óhaját jelenti ki hogy a pénzügyminiszter várakozásai teljesedjenek s hogy jöjjön el a nap, melyen köthető lesz a kölcsön, melyet egyedül fogadnának Ausztria-Magyarországban lelkesedéssel, a valuta rendezésére szolgáló kölcsön.

A „Freudentatt” ismeretve a költségvetést és a pénzügyminiszter expozéjának páratlanul kedves fogadtatását, a következőket írja: Az évek hosszú sora után melyek telve voltak nagy pénzügyi gondokkal és kütdelmekkel Magyarország és országgyűlés a teljes esedékes költségvetésről a legelső tárgyalás eredményeként az államháztartásnak kedvező képességgel állhat majd nem teljes helyreállításával az egyensúlynak kiadásai és bevételei között. Az a program, melyet Tisza Kálmán, mint ideiglenes pénzügyminiszter készített, teljes megvalósulásához közel áll és a miniszterelnök ígérte, melyet a kabinet nevében tett, beváltottnak mondatott. E két férfi nevéhez fogadjunk, ha teljesen váratlan zavar események be nem következnek, a magyar pénzügyek konszolidációja és Magyarország Ausztriával egyenértékű hitelképességének helyreállítása, futódn.

A „Presse” azt írja, hogy Tisza büszke elégtételt éltethet a budget előterjesztésénél, melyet a képviselőház zajos éljenzésével és lelkesedéssel fogadott. A Tisza-kabinet az ülészeket elvitatlanul sikerrel kezdte meg. Hogy a pénzügyi téren minő nagy a haladás, kitűnik, hogy 1888-ban 13 millió, 1889-ben 7 millió és 1890-ben csak 400,000 frittal irányozták elő a defizit Ausztria lakossága kivétel nélkül osztja a meglegedés érzését.

melyet Magyarországon a pénzügyi helyzet okozhat. Csak azt kívánjuk, hogy a Tisza-miniszterium pénzügyi politikájának eredménye tartós is legyen.

A horváth kiegyezés. Z a g r á b b ó l jelentik 17-iki közzétett. A tartománygyűlés mai ülésében befejezték az általános vitát a pénzügyi kiegyezésről szóló törvényjavaslat fölött. Miskatovic elnök, zárszövegében összefoglaló munkája által a regnikolaris bizottság munkája ellen felhozott összes érveket s sorra megcáfolja azokat. A javaslatot elfogadásra ajánlja. Számos kormányparti képviselő indítványára vonatkozólag a névszerűtlen szavazást melynek eredménye az, hogy a Magyarországgal kötött pénzügyi kiegyezésről szóló törvényjavaslatot 69 szavazattal 4 ellenében, a részletestírgyalás alapjául elfogadták. A Starcevic pártiak a szavazás előtt elhagyták a termet. A szavazás után nyomban megkezdődött a javaslat részletes tárgyalását, melyet hamarosan be is fejeztek. Holnap lesz a javaslat harmadszori felolvasása.

Személyforgalom a m. kir. államvasutakon. A Budapestre 1890-re a kereskedelemügyi miniszter 500 darab személykocsi, beszerzésre L. részletről 350,000 frot irányzott elő. A m. kir. államvasutak személykocsi állaga jelenleg 1297 kocsiból áll. Ezen mennyiség azonban, tekintettel a vonalak szétágazására s a számos szárnyra a meglévővonal következtében fenfőrgő viszonyokra, melyek a kocsi fordulatok vagy igen hosszúra nyújtják, vagy pedig bizonyos számú kocsi leköve tartanak, már az utolsó két évben alig bizonyult elegendőnek, úgy, hogy oly idősávokban, melyekben a személyforgalom élénkebb volt, máris nagyobb nehézségekkel kellett küzdeni. A keleti vasutak megnyitása és egyéb csatlakozások szintén emelik a kocsi szükségletet. A m. kir. államvasutaknak első sorban számolniuk kell a forgalom könnyítését szolgáló intézkedésekkel s az egyes vidékeknek illi irányú igényeivel, minél fogva a személyszállító vonatok szaporítása, közvetlen kocsi járatása különféle irányokban, a szárny és mellékvonalaknak menetrendi csatlakozása s fővonalak vonataival, e mellett pedig a helyi közlekedést igényeknek lehető kiélegetése mind oly tényezők, melyek a magyar kir. államvasutak személykocsi állagának szaporítását már eddig is szükségessé tették. A személykocsi elégtelensége, azok minél erősebb, a fenntartás érdekében gyakran hátrányos kihasználásra is vezet; úgy ezen, mint a más jelölt viszonyok, nemcsak magát a személyforgalom gyors és biztos leb-

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája (Október 19.)

A házi zenéről.

Napjainkban midőn a zongora majd minden műve'ebb család szobájában ép úgy megvan, mint a szőnyeg és a kerület, s midőn az alig főszeperedett kis leányka egyik főfeladatává teszi, hogy az őt hangot alig elérő pici kezével a e-dur skálát és a Bartini féle gyakorlatokat mentő többször nyagassza; nem orszálatlan az a kérdés foglalkozni, hogy voltaképp a család körben milyen házi zenére kell törekedni.

Sok, úgy szólván mind a zongoramestertől függ. L. zslés és főkötelessége, hogy a gyermekben a zene iránti érzelmet és jó ízlést fölkeltesse, a zene alapelveibe bevezesse s belőle a régi klasszikus zeneköltők könnyebb műveinek tanulmányozásául élvezhető zongorajátszót neveljen.

Sok családul azonban megok a szülők rontják el a zenei nevelést, midőn mind a zongora a föltámas zenei termékek mielőbbi betanítását követelik. A mi leányunk — szoktak mondani — úgy sem lesz művésznő, minék hát neki Beethoven vagy Mozart. Játson hát indú'kat, polkákat és keringőket jól van. Mi sem követeljük, hogy tanulják be a legnagyobb mesterek legmesteribb műveit. Ezek nem nek i va ór. Hanom a könnyűd formákban is mesterek művein képeznek ízlésüket s ehhez idő s alapos tanulás kell.

Egy-egy művelt család házi életében a jó zene ép oly kellék, mint a szellemes társalgás. Valamint a beszélgetés tárgyait, bizonyára az-eljártandó zongora-darabokat is helyesen kell megválasztani. Nem a szőnyeg nyics, nehéz művek, hanem a könnyűd játéki zeneirány dominálhat a szalon-

ban, melynek társasága egy sem zenebírálkóbb áll. De ennek a zeneiránynak is meg van a maga klasszikus gazdag viránya, melyből sok szepet lehet beszavalgatni. A tánczene kétségkívül nagy helyet foglal el a házi zenében, de e miatt koránt sem kell a nagy zeneköltőkkel szakítani. Hisz a régi klasszikusok is, kivált az ugynevezett trio részben mind alkalmazzák a tánczenét s helyet szorítottak neki a szigorú szabályok ala eső klasszikai zeneformák között is. Bach S. btyén tánczenében igazi népiélet tükröződik vissza a megszerű zenei formában. Az ő sarabandjai, gignejei, gavottjai mind mesterművel a tánczeneéneke. Haasonlóképp Haydn, Mozart és Beethoven a menettet teremtették meg s valódi művészi alakot adták neki. Haydn menettjei életkedvtől és játszó vidámságtól duzzadnak; Mo ar már valamir i komolyan fogta fel a menette jelentőségét s annak régi, őseredit jellemét tartja meg; az ő menettjei bensőséget s vidám életézetet árulnak el. Beethoven menettjeiben e két mester felfogása van egyesítve. Az ő táncműveiket a szalóban is mind a vendég örömeat fogja hallgatni.

Schubert bécsi keringőit, ländlerjeit a nép egészége, vidám mulatságainak szintén hű tükre. A tánczenében különben kitűnő mesterek: Strauss János, Launer, Labitzky, Waldteufel és mások, kiknek műveit szintén hely illeti meg a házi zenében. Chopin keringőit és masurkát, bár inkább virtuoz kezeknek vannak szánva, mégis a szalóba való d-rabok s bájos, melancolikus dallamukkal midőg örömeat hallgatott darabok. Az igaz, hogy csak valódi, hivatott művész tudja igazán érvényre juttatni a művek szépségeit; de buzgó műkedvelő is hatást arathat velők.

A romantikus zeneirány egyik hatalmas oszlopa s uttörője. Weber Károly Mária „Táncra hívás” című általánosan ismert műve a melegen érző kobel nyilatkozata ke-

ringő alakban. Alttalában e mű sok tartalommal bír és nagyon jellemző.

Az elősorolt zeneköltők művei mind a házi zenei keretbe tartoznak s az ily értelemben vert tánczene díszére válik minden előkelő szalonnak. Ezeket kell játszani a magántársaságban is, nem a gomba módon termő dilettáns munkákat, rosszul kidolgozott új keringőket, léha polkákat, melyekkel minden komoly esél nélkül árszajkál a zongorázó világot.

Van még egy veszedelmes fajtája a zongora-daraboknak, melyekkel majd minden házban találkoznak. Ezek az ugynevezett zongora-darabok. Némelyik közülök, sokáig grasszált mint például a „Szűz imája” vagy a „Kolosstor barangja.” Ezek a mellet, hogy nem is könnyű stílusban tartják, még tartalomhiányban, gondolatosságban is szenvednek. Mily kár az ilyenek betanulására időt vesztegetni, holott ott kínálkoznak a szalon-zene maradvány zene-termékei, például a Schumann „Zenekepei”, a „Gyermek-jelenetek”, „Kreisleriana” vagy Rubinstein, Lengyel-táncok” s egyéb művei. S ott van Mendelssohn örökös szép „Lieder ohne Worte” című dalkötete és Schubert anyi szébbnél szébb szalondarabja. Ezek nek keltséke ama ködséges féművek helyét elfoglalni a polgári szalonokban is.

A szalonoknak kitűnőbb s alaposabb képzettségű zeneirány természetesen nem fogják alhanyságolni a klasszikus zenét sem. Ezek tudják éreik, hogy mily idilli szépek Mozart műve s mennyire magasatosak a Beethoven azonait.

A nemesebb zene ízlés fejlesztésére szolgálhatnak a kettősök, hármások és négyesek művelése is otthon. S ha van alkalom és eszköz egy zongora-négyest vagy hármast, egy hegedű-kettőt s szalóban előadni, úgy az mindenesetre nagy nyeresége a házi zenének. De csak akkor fogjanak hozzá, ha alaposan betanulták.

Az ének szintén kellemes alkatrésze a házi zenének. Az emberi hang a legnemesebb hangszer az összes hangszerek között a az emberi szív szántalan érzéseinek legalkalmasabb tolmácsolója. Hási körben nem is szükséges nehéz áriákhoz fordulni, mikor népdalaink is annyira a szívhez szólnak. Annyi tartalom rejlik némelyik egyszerű népdalban, hogy úgy szólván, egy drab életet bír föl öltöztünk. A Schumann, Schubert, Mendelssohn, Franz Robert és Löwe műdalai szintén arra teremttek, hogy ne csak a hangverseny emelvényén lehessen velők tapost aratni.

Nagy lendületet adhat a házi zenének a vokálésné is, a hol ennek művelése lehetséges. Férfi négyesek vagy vegyes karra irt művek remek példányai annak rendelkezésére a zenét kedvelő körösnégnek s a hol egy kis dalkört összetudnak hozni a családnál, nagyban nyer vele a házi zene programja.

Nem a túlságosan nehézre, nem is az fires csillogásra kell törekedni a házi zenénél, hanem arra, hogy minden szalon zenéje szintén a műveltség és jó ízlés fejlesztője, terjesztője legyen.

Közszeghy Géza.

Bismarck Friedrichsruheban.

Egy anonimus, a ki úgy látszik, Bismarck benső barátí köréhez tartozik, a „Grenzboten”-ban leírja Friedrichsruhét és azt az egyszerű életmódot, melyet Bismarck ott, tavol a nagy világ sajtól és a politikától, folytat.

Friedrichsruhe, noha a gyorsvonattal alig egy órányira van Hamburgtól, mégis mintegy teremtve látszik lenni oly ember számára, a ki szereti a magányt és a ki szűr erők közepeit akar élni. A Sachsenwald nevű erdő minden oldalról környékezi s oly éjszra, hogy az azt hasító vonat saja alig riasztja fel a lépten-nyomon társítható őszöket, a melyek sokszor egészen a vasutvonal széléig megrészkednek közeledni. A

waggonból az utas csupán vastag fatörzsöket és helyiely-közel a nád közül elősállamókat vizét látja.

Ez a hatékony Au, a mely egy gőzfűtőházat is pak, mely a kancellár tulajdon. Európa ügyein kívül ennek a gőzfűtőházának az ügyeit is nagyon szíven hordja Bismarck. Bismarcknak egy parlamentit fogadtatás alkalmával azt mondta egy képviselőnek: „Egy faragó iránt a férjem sokkal jobban érdeklődik, mint az énök egész politikájá iránt.”

A Friedrichsruhe (Frigyes nyugvóhelye) név eredetileg egy vadászkastély volt, melyet Lippe-Sternberg-Schwabenberg Frigyes Károly Agost 1768-ban építtetett s ez a név ettől a kastélytól származott át a vaskanostellár mostani lakására, melyet egy Frascati nevű nyugalmazott komornyik kezresztelt így el. Mikor Vilmos király luxemburgi herceg minőségében első miniszternek ajánlékta azt az uradalmat a melyen Frascati lakott aktor, Bismarck azt a svájci stílusban épült kisserű kastélyt kedvesen tartózkodási helyéül választotta, nagy buszuságra a hamburgiaknak, kik azettől a kastélyt környező erdőben adtak kedveseiknek szerelmi légyottokat.

A has jelenlegi alakjában, toldalék épületeivel, melyek közelestanték és istállóknak szolgálnak, a vasutól jobbra esik és folytatásat egy kis park képezi. A vasut felől oldalon, továbbá az országut felől nyers téglából készült fallal van környezve, míg a harmadik oldalt az Au, a negyediket pedig szűr sörénykerítés veszi körül.

Bismarcknak nincs eszomszéja. Bismarck ennek nagyon örül, noha volt olyan idő is, a mikor boldog volt, ha Lassalle-lal találkozhatt, s kit, igen kellemes, társai eszomszédnak mondott, amár szocialista és szonföldi még szidó is volt. De Németországnak abban a partikularista és poroszellenes korszakában a kancellár nem volt nagyon nehézke embereinek megválasztásában és legfőbb arra nézött, hogy uniónisták és osztrágyűlölkö legyessenek.

Bismarck tehát egészen egyedül van Friedrichsruheli birtokán. A korszaka is meg lehetően távol esik az ő birtokától. A talu néhány háza puskalövénnyire van a kastélytól. Nincsenek itt se mezőgazdák, se parvtok. A talu kevés lakosa csupa apró alkalmazottakból: erdőőrökből, vasuti örökből, s gőzfűtő munkásiból és ezek családjából: egy kovácsból, egy szá-

